

दग्धेषु अस्मासु अग्निदेषु कोपो धर्म इत्येव कारणं कृत्वा भीष्मो न्येच कुप्येरन् ॥ २५ ॥ दाहस्य दाहात् स्पशैश्चरैः ॥ २६ ॥ अपददेशकोशाद्यक्षमत्वं तत्र स्थितान् अपक्षान् असहायान् प्रयोगैरुपायैः ॥ २७ ॥
छन्नावासं गूढस्थानं वस्तव्यं अधिष्ठातव्यं ॥ २८ ॥ २९ ॥ क्वचित्काले छन्नावासमेवाह भौममिति गूढः श्वासोऽपियेषां तान् इतरैरविदितकर्त्तव्यानित्यर्थः ॥ ३० ॥ अत्र विले ॥ ३१ ॥ इति आदिपर्व

अथवा पीह दग्धेषु भीष्मोऽस्माकं पितामहः ॥ धर्म इत्येव कुप्येरन्ये चान्ये कुरुपुंगवाः ॥ २५ ॥ वयं तु यदि दाहस्य बिभ्यतः प्रद्रवेम हि ॥ स्पशैर्निर्घातयेत्सर्वान् राज्य
लुब्धः सुयोधनः ॥ २६ ॥ अपदस्थान्पदेतिष्ठन्नपक्षान्पक्षसंस्थितः ॥ हीनकोशान्महाकोशः प्रयोगैर्घातयेत्ध्रुवं ॥ २७ ॥ तदस्माभिरिमं पापं तं च पापं सुयोधनं ॥
वं च यद्विनिवस्तव्यं छन्नावासं क्वचित्क्वचित् ॥ २८ ॥ ते वयं नृगयाशीलाश्चरामवसुधामिमां ॥ तथानो विदिता मार्गा भविष्यंति पलायतां ॥ २९ ॥ भौमं च वि
लमघैव करवामसुसंदृतं ॥ गूढश्वासान्ननस्तत्र दुताशः संप्रधक्ष्यति ॥ ३० ॥ वसतोऽत्र यथा चास्मान्बुध्येत पुरोचनः ॥ पौरोवापि जनः कश्चित्तथा कार्यम
तद्रितैः ॥ ३१ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि जतुगृहपर्वणि भीमसेनयुधिष्ठिरसंवादे षट्चत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४६ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥
वैशंपायन उवाच विदुरस्य सुहृत्कश्चित्स्वनकः कुशलो नरः ॥ विविक्ते पांडवान् राजन्निदं वचनमब्रवीत् ॥ १ ॥ प्रहितो विदुरेणास्मिन्स्वनकः कुशलो ह्यहं ॥
पांडवानां प्रियं कार्यमिति किं करवाणि वः ॥ २ ॥ प्रच्छन्नं विदुरेणोक्तः श्रेयस्त्वमिह पांडवान् ॥ प्रतिपादय विश्वासादिति किं करवाणि वः ॥ ३ ॥ कृष्णपक्षे
चतुर्दश्यां रात्रावस्यां पुरोचनः ॥ भवनस्य तव द्वारि प्रदास्यति दुताशनं ॥ ४ ॥ मात्रा सह प्रदग्धव्याः पांडवाः पुरुषर्षभाः ॥ इति व्यवसितं तस्य धार्तराष्ट्रस्य दुर्म
तेः ॥ ५ ॥ किंचिच्च विदुरेणोक्तो म्लेच्छवाचा सिपांडव ॥ त्वया च तत्तथेत्युक्तमेतद्विश्वासकारणं ॥ ६ ॥ उवाच तं सत्यधृतिः कुंतीपुत्रो युधिष्ठिरः ॥ अभिजानामि
सौम्यत्वां सुहृदं विदुरस्य वै ॥ ७ ॥ शुचिमांसं प्रियं चैव सदा च दृढभक्तिकं ॥ न विद्यते कवेः किंचिदविज्ञातं प्रयोजनं ॥ ८ ॥ यथा तस्य तथा न स्वं निर्विशेषावयं
त्वयि ॥ भवतश्च यथा तस्य पालयास्मान्यथा कविः ॥ ९ ॥ इदं शरणमाग्नेयं मदर्थमिति मे मतिः ॥ पुरोचनेन विहितं धार्तराष्ट्रस्य शासनात् ॥ १० ॥ स पापः को
पवांश्चैव सहायश्च दुर्मतिः ॥ अस्मानपि च पापात्मानित्यकालं प्रबाधते ॥ ११ ॥

णिनैलकंठीये भारतभावादीषे षट्चत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४६ ॥ ॥ ७३ ॥

विदुरस्येति ॥ १ ॥ २ ॥ प्रच्छन्नं यथा स्यात्तथा पांडवान् श्रेयः प्रतिपादयेत्युक्तो हं वः किं करवाणि ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ म्लेच्छवाचा म्लेच्छभाषया ॥ ६ ॥ ७ ॥ कवेः सर्वज्ञस्य क्रांतदर्शिनो वा ॥ ८ ॥ यथा
वयं तस्य तथा भवतश्च पालनीयाः अतोऽस्मान्यथा कविः पालयति तथा त्वमपि पालयेत्यर्थः ॥ ९ ॥ शरणं गृहं ॥ १० ॥ ११ ॥